

NSD

Bild: Patrik Boström

Abrahamsson håller cynismen på avstånd

06:00 | 09-12-16

KULTUR Mycket i vårt samhälle handlar om att lyckas. Få rätt utbildning, rätt jobb, rätt lön. Att vara framgångsrik. Men måste det vara så? I sin utställning på Galleri Syster prövar Malin Abrahamsson en annan infallsvinkel.

För några år sedan ställde Malin Abrahamsson ut på Konstens hus i Luleå. Då, i utställningen (be)longing, handlade det mycket om rotlöshet, kulturell identitet och längtan hem.

- Det var rätt sentimentalt. En slags sentimentalitet som handlade om tiden och platsen. Men jag är inte kvar där i dag. Jag håller ju på att gräva ner hälarne djupare i New York, säger Malin Abrahamsson när vi ses i Galleri Systers lokal på Kronan i Luleå.

Hon gick på Sunderbyn i början av 90-talet, men har vuxit upp i Löfvånger i Västerbotten. Genom åren har hon hållit kontakten med sina studiekompisar Mats Wikström och Etta Säfve. Det är också så hon kommit i kontakt med Galleri Syster - genom bekantskapskretsen från Sunderbyn.

Och Abrahamsson har fått rätt fria händer att göra vad hon vill med det lilla utställningsrummet. Det finns dock ett problem, som ställt en del av utställningen på ända.

- Jag tänkte inte på att det börjar närma sig jul och att det kunde ta så lång tid för saker att komma fram. Så jag saknar bland annat ett "getingbo" som jag gjort av papper från New York Times och byggklossar till ett luftslott som jag skulle bygga. Så jag får improvisera lite, säger Abrahamsson.

Lösningen har fått bli en vit siluett av ett slott, med tinnar och torn. Det är symboliskt. En slags metafor för vår strävan efter framgång och succé. Samma tema återkommer i en bild av ett strandhus - själva sinnebilden för om man lyckats eller ej, om man har råd med en kåk vid havet. Men allt det där betyder inte så mycket, menar Malin Abrahamsson.

- Jag fick ett citat av Kirkegaard av en vän där det stod att "den största faran i livet är att förlora sig själv." Det gick rakt in i hjärtat på mig. Vi har ju alla våra luftslott i form av pengar och karriär. Och där jag bor är det ju extremt trendkänsligt. Men det är förstås inbyggt i ett kommersiellt samhälle, säger hon och berättar att hon och konstnären Todd Kelly fick rätt mycket uppmärksamhet när de gjorde en utställning där de ställde framgångsidealen på huvudet och frågade sig om man inte kan vara framgångsrik på andra sätt. Man kanske kan vara framgångsrik bara genom det faktum att man gör det man verkligen vill? Och måste man komma någonstans?

En tanke som är nog så utmanande både här, och inte minst i USA där drömmen om framgång är så central. Och i jakten på den där framgången kan det också finnas en risk för att cynism uppstår.

- Utställningen är en övning i att hålla cynismen på avstånd, säger hon och bläddrar i några skisser som hon har med sig. På en knallgul bild står det "Keep it real, don't break it".

- Det är kanske lite halvtöntigt, men det är ju det som det handlar om.

Malin Abrahamsson tycks leva efter sin devis "Keep it real, don't break it". Efter Sunderbyn flyttade hon till New York, eftersom hon inte fick gå konstskola i Spanien. Det var de bristande kunskaperna i spanska som satte stopp.

- Jag var för rastlös för att lära mig spanska, så jag valde ett engelskspråkigt land och tog en kandidatexamen i fine arts på School of Visual Arts, säger hon.

Sedan dess har hon haft lite olika jobb, men fick jobb på skolans bibliotek 2001 och trivs bra med det.

- Det finns ju ingen annanstans jag vill vara. Vardagen är ju att man måste ha ett heltidsjobb för brödfödan och så får man göra sin konst utanför det. Men här finns massor av människor som sysslar med konst och det kokar. Varje vecka är det massor av utställningar som öppnar och det är kul att se vad folk gör och tänker, säger hon.

En av bilderna kan samtidigt tolkas som en kommentar till konstvärlden, som är minst lika framgångskåt som det övriga samhället. Här har Abrahamsson fotograferat stora reklamskyltar, men satt in sina egna bilder med ett störtande flygplan som motiv som en slags referens till den där monetära framgången som många suktar efter.

Det är ett motiv som återkommer här och var i hennes bilder.

- Det började förstås med 11 september. Men med tiden har det blivit en bokstav i mitt bildspråk. Flygplanen i ett landskap blir en slags perspektivgivare både i tid och rum.

Patrik Boström